

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-177-02

Druk nr 897
Warszawa, 19 września 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o Wojskowych Służbach Informacyjnych** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z wyrazami szacunku
(-) Leszek Miller

PROJEKT

USTAWA

z dnia _____

o Wojskowych Służbach Informacyjnych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Wojskowe Służby Informacyjne, jako wyodrębnioną i wyspecjalizowaną służbę, wchodzącą w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wojskowe Służby Informacyjne są służbą specjalną i służbą ochrony państwa, w rozumieniu odrębnych przepisów, właściwą w sprawach obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Nazwa “Wojskowe Służby Informacyjne” oraz jej skrót “WSI” przysługują wyłącznie Wojskowym Służbom Informacyjnym.

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) “Siły Zbrojne” – Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) “WSI” – Wojskowe Służby Informacyjne;
- 3) “żołnierze WSI” – żołnierzy zawodowych pełniących czynną służbę wojskową na stanowiskach służbowych w jednostkach organizacyjnych WSI;
- 4) „Sąd” – Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie;
- 5) „Kpk” – ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027,

z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

Rozdział 2

Zakres działania i organizacja Wojskowych Służb Informacyjnych

Art. 3. 1. Do zadań WSI należy:

- 1) rozpoznawanie, zapobieganie oraz zwalczanie zewnętrznych i wewnętrznych zagrożeń godzących w niepodległość państwa i niepodzielność jego terytorium, bezpieczeństwo i nienaruszalność jego granic oraz w obronność państwa i bezpieczeństwo Sił Zbrojnych;
- 2) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie, podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, przestępstw:
 - a) przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych,
 - b) szpiegostwa, terroryzmu, przestępstw określonych w części wojskowej Kodeksu karnego i innych przestępstw przeciwko obronności państwa albo popełnionych na szkodę państwa sojuszniczego,
 - c) przeciwko ochronie informacji niejawnych, dotyczących obronności państwa,
 - d) w dziedzinie badań naukowych i prac rozwojowych oraz produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o przeznaczeniu wojskowym, realizowanych przez przedsiębiorców, szkoły wyższe i jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, a także przez inne jednostki organizacyjne prowadzące badania naukowe lub prace rozwojowe albo wykonujące produkcję lub usługi na potrzeby obronności państwa lub Sił Zbrojnych,

- e) nielegalnego wytwarzania, posiadania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi, jak również środkami masowej zagłady, w obrocie krajowym i międzynarodowym

oraz współdziałanie w tym zakresie z organami powołanymi do ścigania ich sprawców;

- 3) realizowanie, w granicach swojej właściwości określonej w odrębnych przepisach, zadań służby ochrony państwa oraz zadań związanych z pełnieniem przez Szefa WSI funkcji krajowej władzy bezpieczeństwa, w zakresie ochrony informacji niejawnych w stosunkach międzynarodowych, dotyczących spraw obronności państwa;
- 4) uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie, analizowanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla obronności państwa oraz zdolności bojowej i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych;
- 5) rozpoznawanie i analizowanie zagrożeń występujących w rejonach napięć, kryzysów i konfliktów międzynarodowych, mających wpływ na obronność państwa oraz podejmowanie działań w celu eliminowania tych zagrożeń;
- 6) ochrona bezpieczeństwa jednostek wojskowych, a także żołnierzy wykonujących zadania służbowe oraz pełniących służbę poza granicami państwa;
- 7) prowadzenie wywiadu i kontrwywiadu radioelektronicznego oraz kryptoanalizy;
- 8) realizowanie przedsięwzięć wynikających z sojuszy i układów wojskowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 9) uczestniczenie w planowaniu i realizacji kontroli umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia;
- 10) współdziałanie w organizowaniu polskich przedstawicielstw wojskowych za granicą oraz utrzymywanie kontaktów z członkami wojskowego korpusu dyplomatycznego, akredytowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej;

11) podejmowanie innych działań określonych w odrębnych ustawach i umowach międzynarodowych.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, są realizowane wyłącznie na rzecz lub w interesie Sił Zbrojnych, w związku z ich działalnością na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.

3. W czasie stanów nadzwyczajnych, w razie ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji oraz w czasie wojny WSI wykonują także inne zadania wynikające z odrębnych przepisów.

4. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, określi formy, metody i sposoby wykonywania zadań przez WSI, w zakresie nie objętym innymi przepisami, z uwzględnieniem współdziałania ze służbami rozpoznania Sił Zbrojnych.

Art. 4. W razie uzyskania informacji o szczególnie istotnym znaczeniu dla obronności państwa, bezpieczeństwa Sił Zbrojnych albo sojuszy lub układów wojskowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, Szef WSI przekazuje je niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Obrony Narodowej i ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, a także, w zakresie ich dotyczącym, Szefowi Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz dowódcom rodzajów Sił Zbrojnych.

Art. 5. 1. Minister Obrony Narodowej określa kierunki działania WSI.

2. Szef WSI przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej:

- 1) roczny plan działania na rok następny – najpóźniej na trzy miesiące przed końcem roku kalendarzowego;
- 2) sprawozdanie z działalności WSI za poprzedni rok kalendarzowy – corocznie do dnia 31 stycznia następnego roku.

Art. 6.1. Realizując zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 4, 5, 7 i 8, WSI uwzględniają w szczególności operacyjno-taktyczne potrzeby Sił Zbrojnych.

2. WSI, przy realizacji swoich zadań, współdziałają zwłaszcza:
 - 1) ze Sztabem Generalnym Wojska Polskiego i innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, okręgów wojskowych, jednostek wojskowych i garnizonów wojskowych;
 - 2) z odpowiednimi organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
 - 3) z Policją, Strażą Graniczną, właściwymi organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz innymi organami, służbami i instytucjami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

3. Współdziałanie WSI z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu oraz Żandarmerią Wojskową regulują odrębne przepisy.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb współdziałania WSI z organami, służbami i instytucjami, o których mowa w ust. 2 pkt 3, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych podmiotów oraz WSI.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, zakres i tryb współdziałania WSI z organami wojskowymi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz WSI.

6. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw zagranicznych określą, w drodze zarządzenia, zakres i tryb współdziałania WSI z organami, służbami i instytucjami, o których mowa w ust. 2 pkt 2, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych podmiotów oraz WSI.

Art. 7.1. Szef WSI, w celu realizacji zadań WSI, może podejmować współdziałanie i zawierać porozumienia z właściwymi organami, służbami i instytucjami krajowymi oraz innych państw.

2. Podjęcie współdziałania i zawarcie porozumienia z podmiotami, o których mowa w ust. 1, może nastąpić po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej.

Art. 8. Organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego, instytucje państwowe, dowódcy (szefowie) jednostek (instytucji) wojskowych oraz przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie użyteczności publicznej są obowiązani, w zakresie swojego działania, do współdziałania z WSI, a w szczególności do udzielania pomocy w realizacji zadań WSI.

Art. 9. 1. Szefa WSI wyznacza na stanowisko służbowe i zwalnia z niego Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Kolegium do Spraw Służb Specjalnych i Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.

2. Zastępców Szefa WSI wyznacza na stanowisko służbowe i zwalnia z niego Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa WSI, po zasięgnięciu opinii Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.

Art. 10.1. Szef WSI podlega bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Szef WSI jest przełożonym wszystkich żołnierzy WSI.
3. Szef WSI kieruje WSI bezpośrednio lub przez swoich zastępców.
4. Działalność Szefa WSI podlega kontroli Sejmu.

Art. 11. WSI prowadzi działalność w ramach następujących pionów funkcjonalnych:

- 1) analityczno-informacyjnego;
- 2) wywiadu wojskowego;
- 3) kontrwywiadu wojskowego;
- 4) ochrony informacji niejawnych;

- 5) przedstawicielstw wojskowych;
- 6) dowódczo-sztabowego;
- 7) zabezpieczenia.

Art. 12.1. W skład WSI wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

- 1) Inspektorat WSI;
- 2) terenowe jednostki organizacyjne WSI;
- 3) specjalistyczne jednostki organizacyjne WSI.

2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzeń:

- 1) nadaje statut WSI, który określa ich strukturę i organizację wewnętrzną oraz etaty zbiorcze WSI, które określają liczbę, rodzaje i rangi stanowisk służbowych występujących w jednostkach organizacyjnych WSI, a także kwalifikacje wymagane na tych stanowiskach;
- 2) określa zakres działania Inspektoratu WSI;
- 3) tworzy i znosi terenowe oraz specjalistyczne jednostki organizacyjne WSI.

3. Szef WSI, w drodze rozkazu, nadaje etaty rozwinięte jednostkom organizacyjnym WSI i regulamin organizacyjny Inspektoratowi WSI oraz określa zakresy działania jednostek organizacyjnych WSI.

4. Szef WSI może tworzyć zespoły o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

Art. 13.1. Działalność WSI, z zastrzeżeniem ust. 3, jest finansowana z budżetu państwa.

2. Koszty realizacji zadań WSI, w zakresie których – ze względu na wyłączenie ich jawności – nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówieniach publicznych, są finansowane z utworzonego na ten cel funduszu operacyjnego WSI.

3. W celu wspierania realizacji zadań WSI tworzy się środek specjalny Szefa WSI, którego wpływy pochodzą z zadań i przedsięwzięć wykonywanych we współpracy ze służbami specjalnymi innych państw.

4. Minister Obrony Narodowej, mając na uwadze przepisy o ochronie informacji niejawnych, określi w drodze zarządzeń:

- 1) szczegółowe zasady tworzenia, ewidencjonowania i gospodarowania funduszem operacyjnym WSI, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem mienia nabytego ze środków tego funduszu;
- 2) szczególne zasady planowania, ewidencjonowania i wydatkowania środka specjalnego, o którym mowa w ust. 3, oraz sposób jego rozliczania z budżetem państwa.

Art. 14.1. Materiały archiwalne oraz inną dokumentację WSI przechowuje się w archiwum wyodrębnionym WSI, na podstawie odrębnych przepisów.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania z materiałami archiwalnymi i inną dokumentacją WSI oraz warunki dostępu i korzystania z zasobów archiwum wyodrębnionego WSI, z uwzględnieniem w szczególności przepisów o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach oraz o ochronie informacji niejawnych.

Art. 15.1. Dokumentem potwierdzającym pełnienie czynnej służby wojskowej przez żołnierza WSI na stanowisku służbowym w jednostce organizacyjnej WSI oraz posiadanie przez niego prawa wykonywania czynności należących do zakresu działania WSI jest legitymacja żołnierza WSI.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów o wojskowych dokumentach osobistych żołnierzy zawodowych.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji żołnierza WSI, organ właściwy do jej wydawania, wymiany i unieważniania oraz przypadki, w których podlega ona wymianie, zwrotowi lub

unieważnieniu, a także tryb postępowania w razie jej utraty, jak również sposób posługiwania się tą legitymacją.

Art. 16. Świętem WSI jest dzień 25 października.

Art. 17. 1. WSI posiadają swój znak.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku WSI i sposób jego używania, z uwzględnieniem przepisów o znakach Sił Zbrojnych.

Rozdział 3

Uprawnienia i obowiązki żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych

Art. 18. W granicach zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, żołnierze WSI wykonują:

- 1) czynności operacyjno-rozpoznawcze;
- 2) czynności analityczno-informacyjne;
- 3) inne czynności służbowe wynikające z odrębnych przepisów, zgodnie z zakresami działania jednostek organizacyjnych WSI, w których pełnią czynną służbę wojskową.

Art. 19. Żołnierze WSI, w toku wykonywania czynności służbowych, mają obowiązek respektowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka, a także wykonywania tych czynności w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osoby, wobec której są podejmowane.

Art. 20.1. Jeżeli czynności podjęte przez WSI wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów, służb lub instytucji, przekazują uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.

2. Jeżeli czynności podjęte przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania WSI, przekazują uzyskane informacje i materiały WSI.

3. Jeżeli informacje uzyskane przez WSI potwierdzają popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo wykroczenia lub wykroczenia skarbowego, przekazują one uzyskane informacje i materiały odpowiednio prokuratorowi, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji lub Straży Granicznej.

4. Do trybu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 – 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 6 ust. 2 – 6, o ile nie jest on uregulowany w odrębnych przepisach.

Art. 21.1. Żołnierze WSI, wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze, mają prawo:

- 1) wydawania poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania tych czynności;
- 2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 3) zatrzymywania osób w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kpk;
- 4) przeszukania osób, pomieszczeń i innych miejsc w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kpk;
- 5) dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu osobistego, a także sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego, z wyjątkiem środków transportu przewożących znaki pieniężne, w razie

istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary;

- 6) obserwowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych, obrazu zdarzeń i dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom w miejscach publicznych;
- 7) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, dowódców (szefów) jednostek (instytucji) wojskowych oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielenia nieodpłatnie tej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
- 8) zwracania się o niezbędną pomoc do innych podmiotów niż wymienione w pkt 7, jak również zwracania się w nagłych przypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy; wymienione podmioty i osoby są obowiązane do udzielenia nieodpłatnie tej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.

2. Żołnierze WSI mogą wykonywać czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, wyłącznie w wypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli okoliczności zdarzenia uniemożliwiają przeprowadzenie tych czynności przez Żandarmerię Wojskową lub inny uprawniony organ.

3. Osobie zatrzymanej, przeszukanej lub u której dokonano przeszukania, przysługują uprawnienia przewidziane w Kpk.

4. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.

5. Osobę zatrzymaną należy niezwłocznie poddać, w razie uzasadnionej potrzeby, badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5 – 8, uwzględniając dostosowany do sytuacji sposób przeprowadzania czynności podejmowanych przez żołnierzy WSI w ramach ustawowych uprawnień oraz ich obowiązki podczas realizacji tych czynności.

Art. 22. 1. W razie niepodporządkowania się poleceniom wydanym na podstawie przepisów prawa, a w szczególności art. 21 ust. 1 pkt 1, żołnierze WSI mogą stosować fizyczne, techniczne i chemiczne środki przymusu bezpośredniego, służące do obezwładniania osób oraz do zatrzymywania pojazdów.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane jedynie środki przymusu bezpośredniego, odpowiadające potrzebom wynikającym z zaistniałej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, oraz przypadki i sposób ich użycia, a także sposób dokumentowania przypadków ich zastosowania, uwzględniając ochronę interesów osób, wobec których środki te zostały zastosowane.

Art. 23.1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 22 ust. 1, okazały się niewystarczające lub ich użycie, ze względu na okoliczności zdarzenia, nie jest możliwe, żołnierze WSI mają prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność żołnierza lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu, zdrowiu lub wolności żołnierza albo innej osoby;

- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną żołnierzowi lub innej osobie uprawnionej do jej posiadania;
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty lub urządzenia ważne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa Sił Zbrojnych;
- 5) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
- 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1 – 5;
- 7) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 6, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności zdarzenia wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka;
- 8) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, dokumenty zawierające wiadomości stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;
- 9) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2.

2. Żołnierz WSI, który podjął decyzję o użyciu broni palnej, powinien postępować ze szczególną rozwagą, traktując broń jako ostateczny środek działania.

3. Użycie broni palnej powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, dostosowane do sytuacji, warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, uwzględniając

ograniczenia w zakresie użycia broni palnej, a także sposób dokumentowania przypadków jej użycia.

Art. 24. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, oraz na sposób zastosowania środków przymusu bezpośredniego lub użycia broni palnej przez żołnierzy WSI, osobie, wobec której została wykonana taka czynność albo wobec której został zastosowany taki środek lub użyta taka broń, przysługuje zażalenie do Sądu w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia czynności, zastosowania środka lub użycia broni. W sprawach tych stosuje się odpowiednio przepisy Kpk dotyczące postępowania odwoławczego w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych.

Art. 25. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez WSI w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 – 8, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne, Sąd, na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

2. Wniosek Szefa WSI, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis sprawy lub przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę prowadzenia kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej albo prawdopodobnej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
- 4) dane podmiotu, wobec którego będzie prowadzona kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel, czas i rodzaj kontroli operacyjnej.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji istotnych dla obronności państwa lub bezpieczeństwa Sił Zbrojnych, albo zatarcie lub zniszczenie dowodów przestępstwa, Szef WSI może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do Sądu z pisemnym wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Szef WSI wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz zarządza protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych podczas jej prowadzenia.

4. Sąd może zezwolić, na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na odstąpienie od zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 3, jeżeli stanowią one dowód lub wskazują na zamiar popełnienia przestępstwa.

5. Kontrola operacyjna jest prowadzona niejawnie i polega na:

- 1) kontrolowaniu treści korespondencji;
- 2) kontrolowaniu zawartości przesyłek;
- 3) stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawnie informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych lub teleinformatycznych.

6. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, Sąd może wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.

7. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas prowadzenia kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawy albo zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa, albo też ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów przestępstwa, Sąd, na pisemny wniosek Szefa WSI, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może wydać postanowienie o zarządzeniu kontroli

operacyjnej przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 6.

8. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, 4, 6 i 7, stosuje się odpowiednio przepis ust. 2. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 3, 4, 6 i 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wnioski, zgromadzonymi podczas prowadzenia kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 3, 4, 6 i 7, Sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków realizuje się w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kpk. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i przedstawiciel Szefa WSI.

10. Trybu, o którym mowa w ust. 1 – 9, nie stosuje się, jeżeli kontrola operacyjna jest prowadzona za wyrażoną na piśmie zgodą osoby będącej nadawcą lub odbiorcą przekazu informacji.

11. Operatorzy świadczący usługi telekomunikacyjne w sieciach publicznych oraz podmioty świadczące usługi pocztowe są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez WSI kontroli operacyjnej.

12. Kontrolę operacyjną kończy się wraz z ustaniem przyczyn jej zarządzenia, nie później jednak, niż z upływem okresu, na który została zarządzona.

13. Szef WSI informuje pisemnie Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.

14. W przypadku uzyskania, w toku prowadzenia kontroli operacyjnej, dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego, Szef WSI przekazuje Prokuratorowi Generalnemu materiały zgromadzone podczas prowadzenia tej kontroli, w razie potrzeby wraz z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa.

15. Zgromadzone podczas prowadzenia kontroli operacyjnej materiały, które nie są istotne dla obronności państwa lub bezpieczeństwa Sił

Zbrojnych, albo nie stanowią informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef WSI.

16. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia tej kontroli, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 26.1. Obowiązek uzyskania postanowienia Sądu, o którym mowa w art. 25 ust. 1, nie dotyczy informacji niezbędnych do realizacji przez WSI zadań określonych w art. 3 ust. 1, w postaci danych:

- 1) identyfikacyjnych abonenta oraz dotyczących faktu, okoliczności i rodzaju połączenia lub prób uzyskania połączenia między określonymi zakończeniami sieci telekomunikacyjnej;
- 2) dotyczących identyfikacji oraz lokalizacji zakończeń sieci telekomunikacyjnych, między którymi wykonano połączenie.

2. Udostępnienie przez operatora sieci telekomunikacyjnej danych, o których mowa w ust. 1, następuje nieodpłatnie na:

- 1) pisemny wniosek Szefa WSI lub osoby przez niego upoważnionej;
- 2) ustne żądanie żołnierza WSI, posiadającego pisemne imienne upoważnienie Szefa WSI, okazane wraz z legitymacją żołnierza WSI.

3. O ujawnieniu danych w trybie określonym w ust. 2 pkt 2 operator sieci telekomunikacyjnej zawiadamia Szefa WSI.

4. Operator sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi WSI, o którym mowa w ust. 2.

5. Występowanie o informacje i dane, o których mowa w ust. 1, i ich udostępnianie może następować za pomocą sieci telekomunikacyjnej, w sposób ustalony przez Szefa WSI.

Art. 27.1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnym nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej.

2. Szef WSI może zarządzić czynności, o których mowa w ust. 1, na czas określony, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, którego na bieżąco informuje o przebiegu tych czynności i ich wyniku.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego pod groźbą kary.

4. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, Szef WSI przekazuje Prokuratorowi Generalnemu informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności określonych w ust. 1 wraz z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno, uwzględniając niejawną charakter czynności, ustalać sposób przechowywania, przekazywania i niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją czynności, o których mowa w ust. 1, a także określać wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 28.1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych zmierzających do udokumentowania

tych przestępstw, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, Szef WSI może, przed wszczęciem postępowania karnego, zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania lub obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O zarządzeniu, przebiegu i wynikach czynności podjętych w trybie ust. 1 Szef WSI niezwłocznie pisemnie zawiadamia Prokuratora Generalnego, który może nakazać ich zaniechanie.

3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, urzędy, instytucje i podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty lub transportu, organy celne oraz organy Straży Granicznej są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

4. W przypadku potwierdzenia w toku czynności, o których mowa w ust. 1, informacji o przestępstwie, Szef WSI przekazuje Prokuratorowi Generalnemu informacje i materiały uzyskane w wyniku tych czynności wraz z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno, uwzględniając niejawny charakter czynności, ustalać sposób przechowywania, przekazywania i niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją czynności, o których mowa w ust. 1, a także określać wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 29. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 27 i 28, może być prowadzona kontrola treści korespondencji i zawartości przesyłek lub stosowane środki techniczne, na zasadach określonych w art. 25.

Art. 30. Nie popełnia przestępstwa, kto będąc do tego uprawnionym, wykonuje czynności określone w art. 27 ust. 1, jeżeli zostały zachowane warunki, o których mowa w art. 27 ust. 3, a także kto wykonuje czynności określone w art. 28 ust.1.

Art. 31.1. W zakresie swoich zadań WSI mogą uzyskiwać informacje, w tym także niejawnie, gromadzić je, przechowywać, sprawdzać, analizować, przetwarzać i przekazywać.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, obieg informacji, w tym niejawnych, w jednostkach organizacyjnych WSI.

Art. 32.1. WSI mogą, w zakresie swoich zadań, uzyskiwać, także niejawnie, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym także dane osobowe, ze zbiorów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, włącznie z danymi, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926), oraz danymi z Krajowego Rejestru Karnego oraz Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, jak również mogą korzystać z danych osobowych i innych informacji uzyskanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe, bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

2. Administrator zbioru danych jest obowiązany udostępnić dane osobowe, o których mowa w ust. 1. Fakt udostępnienia tych danych WSI podlega ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

3. Udostępnianie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi WSI przez administratora zbioru danych następuje na podstawie pisemnego imiennego upoważnienia Szefa WSI, okazanego wraz z legitymacją żołnierza WSI.

4. Organy władzy publicznej, prowadzące zbiory danych na podstawie odrębnych przepisów, na pisemny wniosek Szefa WSI, mogą wyrazić pisemną zgodę na udostępnianie danych zgromadzonych w zbiorach jednostkom organizacyjnym WSI, za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych, jeżeli jednostki te spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres, w którym są one niezbędne do realizacji ustawowych zadań wykonywanych przez WSI. Jednostki organizacyjne WSI dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 10 lat od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.

6. Dane osobowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, podlegają protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności. Zniszczenie danych osobowych zarządza Szef WSI.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania WSI informacji o osobie przez organy, służby i instytucje państwowe, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zakres przekazywanych informacji, a także cel i organizację przekazywania informacji oraz sposób ich dokumentowania.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając niezbędne dane upoważnionego żołnierza WSI.

9. Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Danych Osobowych, określi, w drodze zarządzenia, sposób i warunki uzyskiwania, przetwarzania i wykorzystywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz sposób zakładania i prowadzenia zbiorów tych informacji, jednostki organizacyjne WSI uprawnione do korzystania z tych zbiorów, położonych właściwych w tych sprawach oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych.

Art. 33. 1. W związku z wykonywaniem swoich zadań, WSI zapewniają ochronę danych identyfikujących żołnierzy WSI i osób, o których mowa w art. 34 ust. 1, form, metod i sposobów wykonywania zadań, zgromadzonych informacji oraz osłonę własnych urzędzeń, obiektów i obszarów.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych żołnierze WSI mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących żołnierza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Osoby udzielające WSI pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w ust. 2.

4. WSI, na wniosek upoważnionych w odrębnych przepisach organów, służb i instytucji państwowych, sporządzają i wydają dokumenty wojskowe uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących żołnierzy lub funkcjonariuszy tych organów służb i instytucji, a także prowadzą rejestr tych dokumentów.

5. Na pisemny wniosek Szefa WSI, upoważnione organy, służby i instytucje państwowe wydają dokumenty i znaki identyfikujące osoby posługujące się nimi jako funkcjonariusze lub pracownicy tych organów, służb lub instytucji państwowych.

6. Nie popełnia przestępstwa:

- 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2-5;
- 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2-5;
- 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2-5;
- 4) żołnierz WSI lub osoba wymieniona w ust. 3, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami, o których mowa w ust. 2-5.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, sposób współdziałania właściwych organów, służb i instytucji państwowych z Szefem WSI

przy prowadzeniu rejestru, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową, szczegółowy tryb wydawania, posługiwania się, przechowywania oraz ewidencjonowania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, a także sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 4.

Art. 34.1. WSI przy wykonywaniu swoich zadań mogą korzystać, z zastrzeżeniem art. 35, z pomocy osób nie będących ich żołnierzami. Zabronione jest, z zastrzeżeniem ust. 2, ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy WSI przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Ujawnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w art. 36 ust. 3.

3. Za udzielenie pomocy WSI, osobom, o których mowa w ust. 1, może być przyznane wynagrodzenie z funduszu operacyjnego WSI.

4. Osobom, o których mowa w ust. 1, w razie doznania uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku powstałego w czasie udzielania pomocy WSI lub w związku z jej udzielaniem, a także członkom rodzin zmarłych wskutek takiego wypadku, przysługuje jednorazowe odszkodowanie, renta inwalidzka i rodzinna oraz świadczenia wyrównawcze, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o świadczeniach osobistych na rzecz obrony w czasie pokoju.

5. Osobom, o których mowa w ust. 1, w związku z użyciem ich nieruchomości i rzeczy ruchomych oraz za instalowanie i eksploataowanie urządzeń technicznych, przysługuje ryczałt, a także odszkodowanie za szkody dotyczące tych nieruchomości i rzeczy ruchomych powstałe w czasie udzielania pomocy i w związku z nią, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o świadczeniach rzeczowych na rzecz obrony w czasie pokoju.

6. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadkach, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 7 i 8.

Art. 35. WSI nie mogą przy wykonywaniu swoich zadań korzystać z tajnej współpracy z osobami, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944 – 1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701, z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600 oraz z 2002 r. Nr 14, poz. 128 i Nr 74, poz. 676).

Art. 36.1. Minister Obrony Narodowej może zezwalać żołnierzom WSI i pracownikom zatrudnionym w WSI oraz ich byłym żołnierzom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w WSI, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:

- 1) osobie, jeżeli zostały uzyskane w wyniku wykonywanych przez WSI albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 2) szczegółowych formach, metodach i sposobach wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych w związku z ich wykonywaniem siłach i środkach;
- 3) osobie udzielającej pomocy WSI, o której mowa w art. 34 ust. 1.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się w przypadku żądania prokuratora albo sądu, zgłoszonego w celu ścigania karnego za czyn zabroniony, stanowiący zbrodnię lub występki, którego skutkiem jest śmierć, albo żądania Rzecznika Interesu Publicznego w celu przeprowadzenia postępowania lustracyjnego lub realizacji zadań Rzecznika Interesu Publicznego, albo przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu, uzasadnionego podejrzeniem popełnienia

przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.

5. W razie odmowy zwolnienia żołnierza WSI, pracownika zatrudnionego w WSI lub osoby udzielającej im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania tajemnicy państwowej albo odmowy zezwolenia na udostępnienie dokumentów lub materiałów objętych tajemnicą państwową, pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo określone w art. 105 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 i Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83 poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1071) lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Minister Obrony Narodowej przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Minister Obrony Narodowej jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić dokumenty i materiały objęte tajemnicą.

Rozdział 4

Przepisy szczególne dotyczące służby wojskowej żołnierzy

Wojskowych Służb Informacyjnych

Art. 37.1. Do żołnierzy WSI, w sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy dotyczące służby wojskowej żołnierzy zawodowych.

2. Do jednostek organizacyjnych WSI, w sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy dotyczące jednostek wojskowych Sił Zbrojnych.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe umundurowanie, ubiór, uzbrojenie i wyposażenie przysługujące żołnierzom WSI w związku z wykonywaniem przez nich zadań służbowych.

Art. 38.1. Do czynnej służby wojskowej w WSI, na stanowiskach służbowych przewidzianych w etacie jednostki organizacyjnej WSI, przyjmuje się kandydatów spośród żołnierzy pełniących stałą lub kontraktową zawodową służbę wojskową.

2. Przyjęcie kandydata do czynnej służby wojskowej w WSI następuje po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, na które składają się:

- 1) rozpatrzenie wniosku (podania) o przyjęcie do służby w WSI, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o dotychczasowym przebiegu służby i zatrudnienia;
- 2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej;
- 3) postępowanie sprawdzające specjalne, określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
- 4) ustalenie, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zdolności fizycznej i psychicznej do służby w WSI, w tym, w stosunku do kandydata na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji, przeprowadzenie badania psychofizjologicznego.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do czynnej służby wojskowej w WSI, z uwzględnieniem czynności niezbędnych do podjęcia przez właściwe organy decyzji dotyczącej żołnierza ubiegającego się o przyjęcie do tej służby, a także wzór stosowanego kwestionariusza osobowego.

Art. 39.1. Żołnierza WSI, gdy jest to uzasadnione zadaniami wykonywanymi przez WSI, za jego pisemną zgodą, można oddelegować do wykonywania zadań służbowych poza WSI, po przeniesieniu go do dyspozycji Szefa WSI. W takim

przypadku nie stosuje się przepisów o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych dotyczących przenoszenia i pozostawania w dyspozycji, wyznaczania do pełnienia służby poza resortem obrony narodowej i poza granicami państwa, a także delegowania do wykonywania zadań poza jednostką wojskową.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, o którym mowa w ust. 1, oraz wysokość i sposób wypłacania uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu żołnierzowi WSI, uwzględniając miejsce oraz charakter i zakres wykonywanych przez niego zadań służbowych poza WSI, a także określi, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, szczególne uprawnienia i obowiązki oddelegowanego żołnierza WSI, w tym również pełniącego służbę poza granicami państwa.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 40. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732 i Nr 113, poz. 984 i 985) uchyla się art. 15.

Art. 41. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34b w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Policji, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej i Wojskowym Służbom Informacyjnym,”;

2) w art. 36 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, kontrola skarbowa współdziała z Policją, Żandarmerią Wojskową, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Strażą Graniczną, Wojskowymi Służbami Informacyjnymi i organami celnymi.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, z 2000 r. Nr 48, poz. 553 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Funkcjonariusze i żołnierze służb specjalnych upoważnieni odpowiednio przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu lub Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych i w ramach ich zadań ustawowych, po zawiadomieniu Prezesa Instytutu Pamięci, mogą mieć wgląd do danych zawartych w dokumentach gromadzonych przez Instytut Pamięci, w granicach upoważnienia.”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią służbę w jednostkach organizacyjnych WSI, działających na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, stają się żołnierzami WSI, z utrzymaniem dotychczasowych warunków służby i stanowisk służbowych, zachowując ciągłość służby.

Art. 44. Rozkazy, decyzje, poświadczenia bezpieczeństwa, certyfikaty i świadectwa bezpieczeństwa przemysłowego oraz umowy i porozumienia, odpowiednio wydane lub zawarte przez Szefa WSI na podstawie dotychczas obowiązujących

przepisów, zachowują ważność, chyba że na podstawie odrębnych przepisów zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 45. W sprawach uregulowanych niniejszą ustawą do czasu wydania przewidzianych w niej przepisów wykonawczych stosuje się odpowiednio dotychczas obowiązujące przepisy dotyczące WSI.

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/2699 /2002/DPE/agg

Warszawa, 28 SIERPNIA 2002 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych (pismo nr RM-10-177-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Jerzy Szmajdziński
Minister Obrony Narodowej

UZASADNIENIE

Celem wydania ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych (WSI) jest kompleksowe uregulowanie ich statusu prawnego, określenie stabilnej pozycji w państwie i w Siłach Zbrojnych RP oraz jednoznaczne ustalenie zakresu ich uprawnień i obowiązków.

Proponowany projekt ustawy jest, w ślad za ustawą z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz.U. Nr 74, poz. 676), kolejnym etapem realizacji programu reformy polskich służb specjalnych. Projekt stanowi jednocześnie ukoronowanie, trwających z przerwami ponad dziesięć lat, prac nad ustawą o WSI, które z różnych względów, jednakże zawsze leżących poza resortem obrony narodowej, nie zostały dotąd sfinalizowane. Przedstawiany projekt jest zarazem odpowiedzią na postulaty zgłaszane ze wszystkich stron sceny politycznej, skonkretyzowane w kolejnych dezyderatach Sejmowej Komisji do spraw Służb Specjalnych, mówiących o pilnej konieczności przygotowania ustawy o WSI.

Przed 1990 r. funkcjonowanie wojskowego wywiadu i kontrwywiadu regulowały niejawnie, resortowe akty normatywne, podobnie jak dzieje się to w wielu krajach i jak było w II Rzeczypospolitej Polskiej. Po raz pierwszy w historii naszego państwa wojskowe służby specjalne uzyskały częściowe umocowanie ustawowe w 1990 r., co stało się w art. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz.U. Nr 30, poz. 180 z późn. zm.). Pełniejsze, choć nadal niekompletne, rozwinięcie tej regulacji nastąpiło 25 października 1991 r. przez wprowadzenie do dziś obowiązującego art. 15 do ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205 z późn. zm.), sankcjonującego istnienie i zadania Wojskowych Służb Informacyjnych. Następnie w art. 5 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz.U. z 1996 r. Nr 10, poz. 56 z późn. zm.) została potwierdzona bezpośrednia podległość WSI pod tegoż Ministra. Wreszcie ustawa z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95 z późn. zm.)

postanowiła, że WSI są jedną ze służb ochrony państwa (art. 2 pkt 3), a ich szefowi powierzyła wykonywanie funkcji krajowej władzy bezpieczeństwa w stosunkach międzynarodowych (art. 15).

Koncepcja przedstawianego projektu ustawy o WSI została oparta m.in. na założeniu, że zagadnienia dotyczące obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych powinny być przedmiotem ochrony sprawowanej przez wojskowe służby specjalne.

Konieczność ustalenia zasad organizacji i funkcjonowania wojskowych służb specjalnych autonomicznym aktem prawnym rangi ustawowej dyktują przede wszystkim następujące względy:

- 1) konstytucyjna zasada „demokratycznego państwa prawnego” (art. 2 Konstytucji RP) wymaga m.in., aby wszystkie organy państwowe, a więc również organy właściwe w sprawach obronności i bezpieczeństwa państwa, działały na podstawie i w granicach prawa. Dlatego też WSI muszą posiadać ustawowo określone zadania oraz uprawnienia i obowiązki,
- 2) działalność WSI wkracza w sferę elementarnych praw i wolności obywatelskich. Te zaś mogą ulegać ograniczeniu tylko w zakresie ustalonym w ustawie (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP),
- 3) prawne ramy działalności WSI są szczególnie istotne w aspekcie procesów integracji europejskiej. Muszą one wyrażać pełne poszanowanie powszechnie wiążących i akceptowanych przez społeczność międzynarodową standardów ochrony podstawowych praw i wolności człowieka co z kolei posiada wyjątkowy wymiar w warunkach członkostwa Polski w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, a także wobec postanowień obowiązujących w niej umów międzynarodowych określających status międzynarodowych dowództw i sztabów wojskowych oraz sił zbrojnych poszczególnych państw,
- 4) WSI są służbą specjalną, zbliżoną do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz częściowo do innych organów ustawowo uprawnionych do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych. Zbieżność ta wymaga, aby - podobnie jak te organy - także WSI posiadały odrębne umocowanie ustawowe, symetryczne zarazem wobec regulacji odnoszących się do innych podobnych służb,

- 5) WSI obok zadań operacyjno-rozpoznawczych, wykrywczych i przeciwdziałających, są uprawnione, z mocy ustawy o ochronie informacji niejawnych, jako służba ochrony państwa, do działania w sprawach ochrony informacji niejawnych dotyczących obronności państwa, zaś ich szef pełni funkcję krajowej władzy bezpieczeństwa w stosunkach międzynarodowych w tych sprawach,
- 6) WSI realizują też zadania wynikające z sojuszy i układów wojskowych, których stroną jest Polska, z umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia, jak również współdziałają w organizowaniu polskich przedstawicielstw wojskowych za granicą oraz odpowiadają za utrzymywanie kontaktów z przedstawicielstwami wojskowymi państw obcych działającymi na terytorium RP.

Przy opracowaniu projektu wykorzystano dokumentację współczesnego ustawodawstwa polskiego, a zwłaszcza dorobek legislacyjny związany z ustawą z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz.U. Nr 123, poz. 1353 z późn. zm.), jak również poddano analizie akty prawne niektórych państw sojusznicznych.

Projekt ustawy jest oparty na następujących założeniach generalnych:

- 1) Wojskowe Służby Informacyjne są usytuowane w składzie Sił Zbrojnych RP jako wyodrębniona i wyspecjalizowana służba, która spełnia funkcje służby specjalnej i służby ochrony państwa w zakresie swej właściwości, obejmującej obronność państwa i bezpieczeństwo Sił Zbrojnych RP, natomiast Szef WSI wykonuje funkcję krajowej władzy bezpieczeństwa w sprawach ochrony informacji niejawnych w stosunkach międzynarodowych z zakresu obronności państwa,
- 2) zadania WSI są realizowane zarówno na terytorium RP, jak i poza jej granicami, odpowiednio do zadań nakładanych na Siły Zbrojne RP,
- 3) zadania Wsi są ograniczone do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych i analityczno-informacyjnych (a także innych czynności służbowych) i nie obejmują one uprawnień śledczych,
- 4) podejmowanie przez WSI czynności operacyjno-rozpoznawczych, w celu realizacji ściśle określonych zadań, jest nadzorowane przez Prokuratora Generalnego i Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie,

- 5) szef WSI podlega bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej, a jego działalność jest kontrolowana przez Sejm,
- 6) jest zachowana instytucjonalna jedność służb wywiadu i kontrwywiadu wojskowego, zgodnie z polską tradycją i wzorami niektórych państw zachodnich,
- 7) zakres obowiązków i uprawnień żołnierzy WSI jest adekwatny do zadań WSI i spełnianych funkcji,
- 8) ustawowo gwarantuje się przejrzystą formułę finansowania działalności WSI,
- 9) jest zapewniona właściwa ochrona informacji posiadanych przez WSI i wszelkiego rodzaju danych osobowych;
- 10) WSI w szerokim zakresie mogą podejmować współdziałanie z odpowiednimi organami, służbami i instytucjami krajowymi oraz zagranicznymi.

Konieczność utrzymania WSI w integralnej więzi z Siłami Zbrojnymi RP wynika nie tylko z polskiej tradycji wojskowej (Oddział II Sztabu Głównego w okresie II Rzeczypospolitej Polskiej) i z niektórych wzorów zagranicznych, ale przede wszystkim z faktu spełniania przez nie służebnej roli wobec obronności państwa i potrzeb Sił Zbrojnych RP. Formacja ta bowiem jest:

- zasadniczym elementem wywiadowczym zintegrowanego systemu rozpoznania wojskowego potencjału militarnego państw obcych,
- organem bezpieczeństwa Sił Zbrojnych RP i kontrwywiadowczej ochrony informacji niejawnych dotyczących obronności państwa,
- specjalistycznym organem przygotowanym do oceny oraz prognozowania zagrożeń militarnych państwa i zdolności bojowej Sił Zbrojnych RP,
- współuczestnikiem planowania operacyjnego na wypadek sytuacji kryzysowych i wojny, a tym samym również planowania kierunków rozwoju Sił Zbrojnych, budowy ich struktur organizacyjnych i wyposażania w nowoczesne uzbrojenie i sprzęt wojskowy,
- w okresie pokoju - istotnym elementem funkcjonowania systemu dowodzenia i zapewniania gotowości bojowej Sił Zbrojnych RP oraz autorem materiałów szkoleniowych o armiach obcych,

- w czasie wojny - źródłem podstawowych informacji o metodach i sposobach prowadzenia walki przez przeciwnika, jego siłach i środkach oraz o planach i zamiarach wojennych, a także czynnikiem dezinformacji o zamiarach wojsk własnych.

Prawnym wyrazem więzi WSI z Siłami Zbrojnymi RP jest usytuowanie ich jako wyodrębnionej i wyspecjalizowanej służby, wchodzącej w skład Sił Zbrojnych RP (art. 1 ust. 1 projektu), co do zasady realizowanie zadań wyłącznie na rzecz lub w interesie Sił Zbrojnych RP (art. 3 ust. 2) oraz szereg przepisów wyznaczających sferę działania Wsi wyłącznie w granicach obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych RP.

Równoważność interesów państwa w zakresie ochrony jego „bezpieczeństwa” i „obronności”, nie wymaga szerszego uzasadnienia. Wskazać należy wszakże, że do WSI należy obecnie również cała sfera specjalistycznej osłony kontrwywiadowczej, jak również ochrony informacji niejawnych dotyczących obronności państwa, wykraczająca poza resort obrony narodowej. Obejmuje ona bowiem obszar podmiotów gospodarczych, jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych oraz innych jednostek organizacyjnych prowadzących działalność związaną z obronnością państwa, w tym i w stosunkach z zagranicą. Projekt ustawy zachowuje tak zakreślone spektrum zainteresowań WSI (art. 3 ust. 1), zwłaszcza wobec ustawowych regulacji ochrony informacji niejawnych. Dostrzegając jednak możliwość praktycznego (przynajmniej we wstępnej fazie) przenikania się działalności różnych służb, projekt stwarza skuteczne mechanizmy ich współdziałania i wymiany informacji (art. 6 ust. 2 i 3, art. 20). Należy tu również pamiętać o obowiązujących już w tym zakresie unormowaniach wynikających z ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Projekt ustawy zakłada bezpośrednie podporządkowanie Szefa WSI Ministrowi Obrony Narodowej (art. 10 ust. 1) oraz określanie przez tegoż Ministra kierunków działania WSI (art. 5 ust. 1), co jest naturalną konsekwencją usytuowania WSI w składzie Sił Zbrojnych RP. Nie będzie to stać na przeszkodzie wymogom neutralności służb oraz cywilnej, demokratycznej kontroli nad nimi, gdyż będzie ona zapewniona przez ten sam system, który już istnieje i obejmuje WSI. Proponowane

rozstrzygnięcie konsekwentnie i ustawowo zapewnia parlamentarną kontrolę nad WSI (art. 10 ust. 4).

W projekcie ustawy po raz pierwszy, w możliwy sposób, ukazano strukturę WSI, (art. 11 i 12), tak w aspekcie funkcjonalnym, jak i organizacyjnym. Z oczywistych powodów proponowane zapisy mają charakter ramowy, dostatecznie wyznaczający jednak granice uregulowań w tym zakresie, zwłaszcza przez powiązanie struktur WSI ze strukturami i rozmieszczeniem Sił Zbrojnych oraz przyznanym im budżetem i limitem etatów.

Zamieszczone w projektowanej ustawie przepisy dotyczące wykonywania przez WSI czynności operacyjno-rozpoznawczych (art. 18, 21 oraz art. 25-30 projektu) są wprawdzie wzorowane na rozwiązaniach występujących w innych współobowiązujących ustawach, odnoszących się do pozostałych organów ustawowo uprawnionych do wykonywania takich czynności, a zwłaszcza w ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ale nie są z nimi tożsame. Inny zakres tych czynności przypisany WSI wynika z ich zadań.

Wyróżnikiem czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez WSI jest ich ukierunkowanie na ochronę obronności państwa i bezpieczeństwa Sił Zbrojnych RP oraz wykonywanie ich również, a raczej przede wszystkim w celach prewencyjnych. Ponadto możliwość podejmowania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez WSI dotyczy także przestępstw nie należących do właściwości innych organów, obejmując te z nich, które należą do jurysdykcji sądów wojskowych (art. 3 ust. 1 pkt 2 projektu).

Projekt statuuje WSI jako służbę specjalną o charakterze wyłącznie operacyjno-rozpoznawczym i analityczno-informacyjnym (art. 18), nie przyznając jej uprawnień organów ścigania karnego. Ze względu na założenie, że WSI nie mogą wykonywać czynności dochodzeniowo-śledczych, wszelkie informacje uzyskane przez nie, wskazujące na popełnienie przestępstwa, są przekazywane właściwym organom i instytucjom (art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 3). Działalność WSI nie może być jednak w pewnych przewidywalnych sytuacjach zupełnie pozbawiona niezbędnej skuteczności. Stąd też przyznanie żołnierzom WSI możliwości skorzystania z szeregu szczególnych uprawnień wymienionych w art. 21-23 projektu. Analogia do uprawnień ustawowych innych służb nasuwa się sama przez się.

Mając na uwadze, że działalność WSI wkracza w sferę konstytucyjnie chronionych dóbr osobistych (rozdział II Konstytucji RP) i ochrony danych osobowych, a także w znacznej mierze jest objęta tajemnicą państwową lub służbową, projekt ustawy stwarza niezbędne gwarancje ochrony informacji uzyskiwanych bądź posiadanych przez WSI (art. 14, 32 ust. 5 i 6, 33 ust. 1 i 36).

Wymaga podkreślenia, że na żołnierzy WSI projekt ustawy nakłada bezwzględny obowiązek respektowania godności obywateli w toku wykonywania wszystkich czynności służbowych oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka, a także wykonywania tych czynności w sposób najmniej naruszający dobra osobiste osoby, której dotyczą (art. 19, art. 21 ust. 3 i 4, art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 24). Zostaje w ten sposób spełniony jeden ze standardów współczesnych państw demokratycznych oraz postulat wynikający z Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz.U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167).

W projekcie ustawy dokonuje się również nowelizacji kilku innych ustaw (art. 40-42). Propozycje te jednak nie wprowadzają na ogół merytorycznych zmian do tych ustaw, a jedynie mają na celu zapewnienie ich terminologicznej i kompetencyjnej zgodności z zapisami projektowanej ustawy, a także wzajemne zharmonizowanie analogicznych przepisów.

Materia ujęta w projektowanej ustawie odpowiada postanowieniom umów międzynarodowych obowiązujących w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego. Natomiast nie wchodzi ona w zakres objęty prawem Unii Europejskiej, co zostało potwierdzone w opinii Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej.

Projektowana ustawa nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

9/1/es

ROZPORZĄDZENIE

Prezesa Rady Ministrów

z dnia 2002 r.

w sprawie współdziałania Wojskowych Służb Informacyjnych z Policją, Strażą Graniczną, właściwymi organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz innymi organami, służbami i instytucjami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 2002 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa zakres i tryb współdziałania Wojskowych Służb Informacyjnych, zwanych dalej „WSI”, z Policją, Strażą Graniczną, właściwymi organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz innymi organami, służbami i instytucjami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

§ 2

WSI współdziałają z organami, służbami i instytucjami, o których mowa w § 1, z uwzględnieniem ich właściwości i kompetencji oraz zadań WSI, w szczególności przez:

- 1) stałą wymianę informacji o zagrożeniach występujących w określonym zakresie lub terenie dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) koordynowanie wykonywanych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz przedsięwzięć związanych z ochroną informacji niejawnych i ochroną gospodarki narodowej,
- 3) współpracę przy zabezpieczaniu miejsc przestępstw w celu niedopuszczenia do zatarcia śladów i dowodów oraz przy ściganiu sprawców przestępstw i poszukiwaniu osób zaginionych,

- 4) wzajemne udostępnianie, w miarę posiadanych możliwości, niezbędnych sił i środków do realizacji zadań, w tym urządzeń łączności i wyposażenia specjalnego,
- 5) wspólne organizowanie, w miarę potrzeb, szkoleń i kursów specjalistycznych.

§ 3

Szef WSI i szefowie jednostek organizacyjnych WSI realizują współdziałanie z odpowiednimi kierownikami organów, służb i instytucji, o których mowa w § 1, oraz ich jednostek organizacyjnych poprzez:

- 1) bieżące konsultacje w zakresie wykonywanych zadań,
- 2) wyznaczanie żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy i innych osób do utrzymywania bieżących kontaktów,
- 3) zawieranie porozumień dwustronnych regulujących szczegółowo organizację i sposoby współdziałania w poszczególnych dziedzinach działalności,
- 4) okresowe spotkania w celu dokonania oceny stanu realizacji współdziałania.

§ 4

Wymiana informacji pomiędzy Wojskowymi Służbami Informacyjnymi a organami, służbami i instytucjami, o których mowa w § 1, odbywa się z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz ochronie danych osobowych.

§ 5

Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES
RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 6 ust. 4 projektu ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych. Dotychczas współdziałanie WSI z organami i służbami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz funkcji służby ochrony państwa regulowały, bądź regulują obecnie, następujące przepisy:

- art. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. z 1999 r. nr 51, poz. 526 ze zm.),
- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1994 r. w sprawie ustalenia szczegółowego rozdziału kompetencji oraz zasad współdziałania między centralnymi organami administracji państwowej podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych a wojskowymi organami porządkowymi i wojskowymi służbami informacyjnymi podległymi Ministrowi Obrony Narodowej (Dz. U. nr 123, poz. 605),
- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 września 1997 r. w sprawie ustalenia szczegółowego rozdziału kompetencji oraz zasad współdziałania w zakresie ochrony gospodarki narodowej między Urzędem Ochrony Państwa a Wojskowymi Służbami Informacyjnymi (Dz. U. nr 18, poz. 159),
- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowego zakresu warunków i trybu współdziałania organów, służb i innych państwowych jednostek organizacyjnych ze służbami ochrony państwa w toku prowadzonych postępowań sprawdzających (Dz. U. nr 18, poz. 159),
- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1999 r. w sprawie sposobu i trybu udostępniania danych z ewidencji (Dz. U. nr 18, poz. 161),
- porozumienie z dnia 2 lipca 1993 r. w sprawie zasad współpracy resortów obrony narodowej i spraw wewnętrznych (niepublikowane),
- szczególne porozumienia dwustronne WSI z:
 - a) Urzędem Ochrony Państwa z dnia 11 marca 1993 r. oraz z dnia 2 listopada 1998 r.,
 - b) Strażą Graniczną z dnia 28 kwietnia 1993 r.,
 - c) Policją z dnia 10 marca 1999 r.

Nie istniał natomiast dotychczas akt prawny kompleksowo regulujący współdziałanie WSI z organami, służbami i instytucjami państwowymi.

Przedmiotowy projekt określa:

- podmioty współdziałające z WSI (§ 1),
- zakresy przedmiotowe współpracy w poszczególnych dziedzinach działalności (§ 2),
- podmioty odpowiedzialne za organizację współdziałania oraz formy i metody współpracy (§ 3),
- tryb współdziałania podporządkowany przepisom o ochronie informacji niejawnych oraz ochronie danych osobowych (§ 4),

Wydanie rozporządzenia nie spowoduje wzrostu wydatków budżetowych dokonywanych przez podmioty współdziałające.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia

w sprawie legitymacji żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór legitymacji żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych, zwanego dalej "żołnierzem WSI",
- 2) organ właściwy do wydawania, wymiany oraz unieważniania legitymacji żołnierza WSI,
- 3) przypadki, w których legitymacja żołnierza WSI podlega wymianie, zwrotowi lub unieważnieniu,
- 4) tryb postępowania w przypadku utraty legitymacji żołnierza WSI,
- 5) sposób posługiwania się legitymacją przez żołnierza WSI.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) legitymacja - legitymację żołnierza WSI;
- 2) jednostka organizacyjna - jednostkę organizacyjną Wojskowych Służb Informacyjnych;
- 3) WSI – Wojskowe Służby Informacyjne.

§ 3. Żołnierz WSI bezpośrednio po wyznaczeniu na stanowisko służbowe w jednostce organizacyjnej WSI otrzymuje legitymację.

§ 4. Legitymacja jest dokumentem potwierdzającym tożsamość żołnierza WSI oraz jego uprawnienia wynikające z przepisów ustawy z dnia o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr, poz.).

§ 5. 1. W legitymacji umieszcza się fotografię żołnierza WSI w mundurze wyjściowym, bez nakrycia głowy, stopień wojskowy, nazwisko i imię żołnierza oraz numer legitymacji, datę ważności legitymacji, a także informację o uprawnieniach przysługujących żołnierzowi WSI przy wykonywaniu czynności służbowych oraz obowiązkach podmiotów w zakresie udzielenia mu niezbędnej pomocy.

2. Wzór legitymacji określa załącznik do rozporządzenia.

§ 6. 1. Organem właściwym do wydawania i podpisywania legitymacji jest Szef WSI.

2. Szef WSI jest również właściwy do wymiany i unieważniania legitymacji.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, może dokonywać osoba upoważniona przez Szefa WSI.

§ 7. 1. Żołnierz WSI podczas wykonywania czynności służbowych jest obowiązany nosić legitymację przy sobie.

2. Żołnierz WSI może posługiwać się legitymacją tylko podczas wykonywania czynności służbowych.

3. Żołnierz WSI okazując legitymację jest obowiązany czynić to w sposób umożliwiający odczytanie umieszczonych w niej danych.

§ 8. Żołnierz WSI jest obowiązany dbać o należyty stan legitymacji, a w szczególności chronić ją przed utratą lub zniszczeniem.

§ 9. 1. Legitymacji nie wolno:

- 1) odstępować innej osobie;
- 2) przysyłać pocztą, z wyjątkiem dokonywania takiej czynności zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych;
- 3) wywozić za granicę, chyba że żołnierz WSI uzyska na to zgodę szefa WSI.

2. Żołnierz WSI, wyjeżdżający za granicę w razie nie uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jest obowiązany na czas wyjazdu zdeponować legitymację w sposób określony przez szefa jednostki organizacyjnej WSI, w której pełni służbę.

§ 10. Legitymacja podlega wymianie w przypadku:

- 1) zmiany danych w niej zawartych,
- 2) uszkodzenia lub zniszczenia,
- 3) upływu okresu jej ważności.

§ 11. 1. Legitymacja podlega zwrotowi w przypadku:

- 1) uzyskania urlopu bezpłatnego lub wychowawczego,
- 2) zawieszenia w czynnościach służbowych,
- 3) przeniesienia w stan nieczynny,
- 4) zwolnienia ze służby w jednostce organizacyjnej WSI.

2. Zwrotu legitymacji dokonuje się odpowiednio do organu, o którym mowa w § 6 ust.1 lub 3.

3. Legitymacja podlega unieważnieniu w przypadku jej utraty.

4. W razie zgonu żołnierza WSI, szef jednostki organizacyjnej WSI, w której pełnił on służbę, obowiązany jest podjąć czynności zmierzające do jej odzyskania.

§ 12. 1. W przypadku utraty legitymacji żołnierz WSI jest obowiązany niezwłocznie złożyć drogą służbową meldunek Szefowi WSI, podając w nim w szczególności datę i okoliczności utraty legitymacji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef WSI zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

3. W przypadku odzyskania utraconej legitymacji żołnierz WSI jest obowiązany niezwłocznie zwrócić ją do Szefa WSI i złożyć meldunek, podając w nim datę i okoliczności jej odzyskania.

§ 13. 1. Żołnierz WSI naruszający zasady posługiwania się legitymacją, określone w niniejszym rozporządzeniu, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej.

2. Zasady i tryb odpowiedzialności dyscyplinarnej żołnierza określają odrębne przepisy.

3. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi także żołnierz WSI, który z własnej winy legitymację zniszczył, uszkodził lub utracił albo nie złożył pisemnego meldunku o jej utracie lub też bez usprawiedliwionych przyczyn złożył taki meldunek z opóźnieniem.

§ 14. 1. Legitymacje wydane żołnierzom WSI na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, tracą ważność i podlegają zwrotowi organowi, o którym mowa w § 6 ust. 1.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 1992 r. w sprawie legitymacji służbowej żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych (Dz. U. Nr 55, poz. 270).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

MINISTER

OBRONY NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji wyrażonej w art. 15 ust. 3 projektu ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych.

Legitymacja żołnierza WSI jest dokumentem potwierdzającym pełnienie służby przez żołnierza WSI na stanowisku służbowym w jednostce organizacyjnej WSI, a co za tym idzie jego prawo do wykonywania czynności należących do zakresu działania WSI (w tym czynności operacyjno-rozpoznawczych).

Dotychczas przedmiotowe zagadnienie reguluje rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie legitymacji służbowej żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych (Dz. U. Nr 55, poz. 270).

Projektowane rozporządzenie obejmuje problematykę zgodnie z przedmiotowym zakresem delegacji (§ 1). Określa ono wzór legitymacji żołnierza WSI (§ 8), organ właściwy do jej wydania, wymiany i unieważnienia (§ 4), przypadki, w których podlega ona zwrotowi (§ 10), wymianie (§ 9) lub unieważnieniu (§ 10 pkt 2), tryb postępowania w razie jej utraty (§ 13) oraz sposób posługiwania się legitymacją (§§ 5, 7, 11, 12).

Zmiany przewidziane w projektowanym rozporządzeniu modyfikują treść dotychczasowych regulacji, gdyż poszerzono zakres informacji zawartych w legitymacji, dodając do dotychczasowych danych, czyli imienia, nazwiska, daty ważności, numeru i fotografii żołnierza w mundurze również jego stopień oraz informację o uprawnieniach przysługujących żołnierzowi WSI przy wykonywaniu czynności służbowych oraz obowiązkach instytucji, organów i przedsiębiorców w zakresie udzielania mu niezbędnej pomocy.

Zasadnicza zmiana przepisów dotyczy wyposażenia w legitymację wszystkich żołnierzy WSI (§ 3), nie tylko zajmujących stanowiska służbowe związane z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także rezygnacji z rozróżnienia legitymacji posiadanych przez żołnierzy wywiadu od posiadanych przez żołnierzy kontrwywiadu wojskowego.

Zgodnie z wymogami praktyki rozszerzono podstawy wymiany legitymacji, gdyż będzie to miało miejsce w przypadku jakiegokolwiek zmiany danych w niej zawartych.

Zarazem utrata legitymacji nie stanowi już przesłanki dla jej wymiany, ale dla unieważnienia. Podstawy zwrotu legitymacji rozszerzono o przypadek uzyskania przez żołnierza urlopu bezpłatnego lub wychowawczego, co jest związane m. in. z wzrastającą liczbą kobiet pełniących służbę wojskową. Ponadto zwrot następuje już przy zwolnieniu żołnierza z pełnienia służby w jednostce organizacyjnej WSI, a nie jak było dotychczas – dopiero po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej. Wyjątki od zakazu przesyłania legitymacji pocztą nie są już ograniczone do przypadku posługiwania się pocztą specjalną resortu obrony narodowej, ale określone przez przepisy o ochronie informacji niejawnych, co ma związek z wejściem w życie ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95 ze zm.) oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Projektowane rozporządzenie ustanawia wymóg, stosowany dotychczas w praktyce, aby żołnierz WSI deponował legitymację, jeżeli wyjeżdża za granicę, co wiąże się z niezbędnymi wymaganiami bezpieczeństwa. Przypadki naruszenia zasad posługiwania się legitymacją służbową poddane są, jak dawniej, odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Wejście w życie rozporządzenia pociągnie za sobą wydatki związane z wymianą legitymacji, które wyniosą w przybliżeniu około 36 000 zł. (cena jednostkowa wynosi 18 zł.). Są to koszty związane z funkcjonowaniem WSI i będą pokrywane z ich budżetu.

WZÓR LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ ŻOŁNIERZA WOJSKOWYCH SŁUŻB INFORMACYJNYCH

Legitymacja służbowa żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych wykonana jest techniką komputerową w formie karty plastikowej z chipem.

OKŁADKA LEGITYMACJI

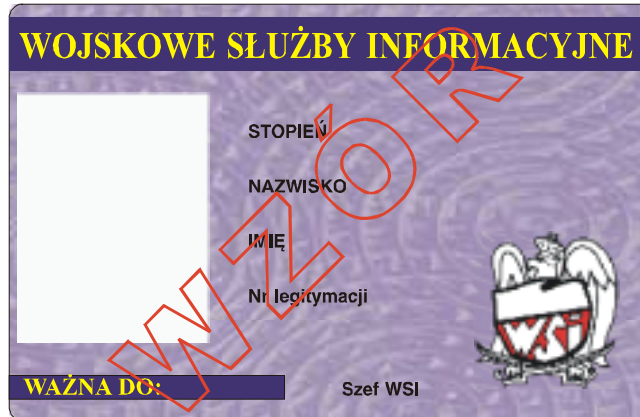

Okładka legitymacji wykonana jest z tworzywa sztucznego w kolorze ciemnozielonym ze srebrnymi tłoczeniami:

1. „RZECZPOSPOLITA POLSKA”
2. Orzeł w koronie
3. „WOJSKOWE SŁUŻBY INFORMACYJNE”

CZEŚĆ WEWNĘTRZNA LEGITYMACJI

AWERS

1. Tło giloszowe w kolorze fioletowym.
2. Napisy w kolorze żółtym na granatowym tle:
 - na górze „WOJSKOWE SŁUŻBY INFORMACYJNE”
 - na dole „WAŻNA DO:”
3. Napisy w kolorze czarnym:
 - 1) „STOPIEŃ”
 - 2) „NAZWISKO”
 - 3) „IMIĘ”
 - 4) „Nr legitymacji”
 - 5) „Szef WSI”
4. W prawnym dolnym rogu znak WSI.
5. Z lewej strony miejsce na zdjęcie.
6. Pokryty w całości folią zabezpieczającą , zawierającą zmienne optycznie napisy „RP” , „MON” oraz inne elementy graficzne.

REWERS

1. Tło giloszowe w kolorze zielonym z centralnie umieszczonym znakiem orła wojskowego.
2. W lewym górnym rogu znak WSI.
3. Z lewej strony umieszczony jest chip.
4. Napisy w kolorze czarnym:

„Instytucje państwowe, organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, dowódcy (szefowie) jednostek (instytucji) wojskowych oraz przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie użyteczności publicznej, w zakresie swojego działania, są prawnie obowiązani do nieodpłatnego udzielania pomocy żołnierzowi WSI, który ma również prawo zwracania się o niezbędną pomoc do innych podmiotów, a w nagłych wypadkach także do każdej osoby.”

„(W przypadku znalezienia tej legitymacji należy niezwłocznie dostarczyć ją do najbliższej placówki Żandarmerii Wojskowej lub Policji. Nieuprawnione posiadanie legitymacji podlega odpowiedzialności karnej).”

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia
w sprawie znaku Wojskowych Służb Informacyjnych.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się znak Wojskowych Służb Informacyjnych.

2. Znakiem Wojskowych Służb Informacyjnych jest stylizowany orzeł biały w koronie zamkniętej z głową zwróconą w prawo, przesłonięty częściowo tarczą o barwach biało-czerwonych w kształcie terytorium państwa i widocznymi na niej literami „WSI”, trzymający w szponach skrzyżowane dwie szable.

§ 2. Wzór znaku Wojskowych Służb Informacyjnych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Znak Wojskowych Służb Informacyjnych może być używany w barwach czarno-białych i w różnych rozmiarach.

§ 4. Znak Wojskowych Służb Informacyjnych może być używany na legitymacji i na znaku identyfikującym żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych, na dokumentach sporządzonych przez Wojskowe Służby Informacyjne oraz na przedmiotach pamiątkowych wydawanych przez te służby.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
OBRONY NARODOWEJ

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Obrony Narodowej
z dnia(poz.)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji zawartej w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 2002 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych.

Projektowana regulacja powiela w znacznej mierze dotychczas obowiązującą decyzję Ministra Obrony Narodowej Nr 83 z dnia 12 października 1993 r. o ustaleniu znaku Wojskowych Służb Informacyjnych (niepublikowana). Zaproponowane w projekcie zmiany wynikają z wprowadzenia ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych i są dostosowane do jej wymogów.

Różnica dotyczy tylko wprowadzenia nowej nazwy dotychczas używanej „Herb” na „Znak”, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 lutego 1993 r. o znakach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 34, poz. 154 ze zm.). Nową nazwę uwzględniono w ust. 2, 3 i 4 powyższego rozporządzenia.

Część graficzna znaku pozostaje bez zmian.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków z budżetu MON.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia _____

w sprawie wzoru upoważnienia żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych do dostępu do danych osobowych uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej.

Na podstawie art. 32 ust. 8 ustawy z dnia __ __ o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr ____, poz. ____) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór upoważnienia żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych do dostępu do danych osobowych, uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

OBRONY NARODOWEJ

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Obrony Narodowej
z dnia _____ (Dz. U. nr, poz.....)

WZÓR

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki
organizacyjnej Wojskowych Służb Informacyjnych)

.....
(miejscowość i data)

ŚCIŚLE TAJNE

(po wypełnieniu)

Egz. Nr

UPOWAŻNIENIE

Upoważniam:

(stanowisko służbowe, stopień wojskowy, imię i nazwisko, nr PESEL osoby upoważnionej)

legitymującego się:

(legitymacja żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych numer

do uzyskania od

(podać administratora danych i adres jego siedziby)

.....
danych zgromadzonych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub
prowadzenia kontroli operacyjnej, dotyczących:

.....
(zakres żądanych informacji poprzez określenie danych osobowych osoby lub opisu zdarzeń będących
w zainteresowaniu Wojskowych Służb Informacyjnych)

.....
Powód zapytania:

(podstawa zainteresowania Wojskowych Służb Informacyjnych)

SZEF

m.p.

.....
(stopień wojskowy, imię, nazwisko i podpis)

Wykonano w 2 egz.:

Egz. Nr 1 – a/a

Egz. Nr 2 – administrator danych

Nr D.E.W.D. 00- __/__/__

Sporządził:

Wykonał:

ŚCIŚLE TAJNE 1/1

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 32 ust. 8 ustawy o Wojskowych Służbach Informacyjnych. Projekt rozporządzenia wprowadza wzór upoważnienia do udostępnienia żołnierzom Wojskowych Służb Informacyjnych danych osobowych uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub prowadzenia kontroli operacyjnej.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje wzrostu wydatków finansowych dla budżetu Państwa.

PROJEKT

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2002 r.

w sprawie szczegółowego trybu i sposobu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w Wojskowych Służbach Informacyjnych oraz wzoru kwestionariusza osobowego.

Na podstawie art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 2002 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb i sposób przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 38 ust. 1 ustawy o WSI, wobec kandydatów do służby w Wojskowych Służbach Informacyjnych, zwanych dalej „WSP”;
- 2) wzór kwestionariusza osobowego.

§ 2.

Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) przepisy o ochronie informacji niejawnych - ustawę z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462 oraz z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189 i Nr 123, poz. 13530) oraz akty prawne i normatywne wydane na jej podstawie i w celu jej wykonania;
- 2) kandydat - osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby w Wojskowych Służbach Informacyjnych;
- 3) przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych – ustawę z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 121, poz. 770, Nr 117, poz. 753, Nr 141, poz. 944, nr 28, poz. 133, z 1998 Nr 162, poz. 1117, z 1999 r. Nr 1, poz. 7, z 2001 r. nr 85, poz. 925 i nr 154, poz. 1800 i 1801) oraz akty prawne i normatywne wydane na jej podstawie i w celu jej wykonania;
- 4) postępowanie kwalifikacyjne – postępowanie, którego celem jest ustalenie predyspozycji oraz przydatności kandydata do służby w WSI.

§ 3.

Wojskowe Służby Informacyjne realizują swoje potrzeby kadrowe poprzez typowanie i dobór kandydatów spośród żołnierzy zawodowych.

§ 4.

1. Kandydatów do służby w WSI typuje się spośród żołnierzy zawodowych, absolwentów uczelni wojskowych lub cywilnych.
2. Typowanie kandydatów do służby w WSI, włącznie z rozpatrywaniem wniosków (podań) o przyjęcie do służby w WSI przeprowadza komórka organizacyjna Inspektoratu WSI właściwa w sprawach kadrowych, zwana dalej „komórką kadrową”, we współdziałaniu z właściwymi jednostkami i komórkami organizacyjnymi WSI.

§ 5.

1. Postępowanie kwalifikacyjne rozpoczyna wniosek kandydata do pełnienia zawodowej służby wojskowej w WSI.
2. Komórka kadrowa może skierować kandydata do komisji kwalifikacyjnej albo odmówić poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu.
3. Czynności kadrowe związane z typowaniem kandydatów do służby w WSI szef komórki kadrowej Inspektoratu WSI uzgadnia z szefem właściwej komórki organizacyjnej Departamentu Kadr i Szkolnictwa Wojskowego Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 6.

W stosunku do kandydatów przewidzianych do służby w WSI postępowanie kwalifikacyjne prowadzi komisja wyznaczona rozkazem Szefa WSI.

§ 7.

Celem postępowania kwalifikacyjnego jest ustalenie posiadania predyspozycji oraz przydatności kandydata do pełnienia służby w WSI, a w szczególności ustalenie, czy kandydat daje rękojmię zachowania tajemnicy w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 8.

Postępowanie kwalifikacyjne prowadzone jest z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 9.

1. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje:
 - 1) rozpatrzenie wniosku (podania) o przyjęcie do służby w WSI,
 - 2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej,
 - 3) postępowanie sprawdzające specjalne,
 - 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w WSI,
 - 5) komisyjne kwalifikowanie kandydatów.

1. Komórka kadrowa może odmówić poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu, albo w każdym czasie przerwać to postępowanie.

§ 10.

1. Kandydat, którego powiadomiono o wdrożeniu postępowania kwalifikacyjnego, dostarcza komórce kadrowej następujące dokumenty:
 - 1) wypełniony kwestionariusz osobowy wraz z 3 aktualnymi fotografiami legitymacyjnymi;
 - 2) własnoręcznie napisany życiorys;
 - 3) dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie, kwalifikacje zawodowe i specjalistyczne;
 - 4) opinię specjalną z poprzedniego miejsca służby lub świadectwo pracy;
 - 5) wypełnioną ankietę bezpieczeństwa osobowego określoną ustawą o ochronie informacji niejawnych wraz z fotografią, o ile nie posiada odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa.
1. Wzór kwestionariusza osobowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.
2. Komórka kadrowa może w razie potrzeby zażądać od kandydata dodatkowych dokumentów, potwierdzających jego umiejętności lub osiągnięcia zawodowe.

§ 11.

1. Komisja kwalifikacyjna przeprowadza rozmowę z kandydatem celem poznania jego cech osobowych i motywacji do służby w WSI oraz sprawdzenia predyspozycji językowych.
2. Przed rozpoczęciem rozmowy kandydat obowiązany jest okazać komisji dokument tożsamości.
3. Z przeprowadzonej z kandydatem rozmowy komisja kwalifikacyjna sporządza notatkę służbową.

§ 12.

Postępowanie sprawdzające specjalne w stosunku do kandydata przeprowadza WSI na zasadach określonych przepisami o ochronie informacji niejawnych. Odmowa wydania poświadczenia bezpieczeństwa skutkuje odstąpieniem od postępowania kwalifikacyjnego.

§ 13.

1. Ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej kandydata do służby w WSI odbywa się zgodnie z odrębnymi przepisami określającymi zasady oceny stopnia zdolności fizycznej i psychicznej do zawodowej służby wojskowej i orzekania o tej zdolności oraz właściwość i tryb postępowania wojskowych komisji lekarskich w tych sprawach, z uwzględnieniem dodatkowych warunków określonych w rozporządzeniu.

2. Dodatkowymi, poza warunkami ogólnie ustalonymi dla żołnierzy zawodowych, warunkami fizycznymi i psychicznymi dla kandydatów do służby w WSI są:
 3. brak charakterystycznych wad zewnętrznych,
 4. grupa zdrowia I-III,
 5. pozytywny wynik badań psychologicznych i testów psychotechnicznych, uwzględniających w szczególności poziom rozwoju intelektualnego i dojrzałości społecznej kandydata, cechy jego osobowości z uwzględnieniem funkcjonowania w trudnych sytuacjach, umiejętności samodzielnego i zespołowego działania w zmiennych warunkach służby,
 6. ocena co najmniej dobra z ostatniego sprawdzianu rocznego sprawności fizycznej,
 7. niekaralność sądowa.
1. Skierowanie do wojskowej komisji lekarskiej kandydata do służby w WSI zarządza Szef WSI.
2. Właściwą do orzekania o posiadanej przez kandydata do służby w WSI grupie zdrowia oraz wyniku badań psychologicznych i testów psychotechnicznych jest Stołeczna Wojskowa Komisja Lekarska.
3. Badania psychologiczne i testy psychotechniczne służące określeniu zdolności kandydata do służby w WSI prowadzą psychologowie pełniący służbę lub zatrudnieni w WSI.

§ 14.

1. Kandydat do służby w WSI przewidziany na stanowisko związane z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych poddawany jest, za jego pisemną zgodą, badaniu psychofizjologicznemu.
2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza psycholog pełniący służbę lub zatrudniony w WSI.

§ 15.

Negatywny wynik albo niepoddanie się któremukolwiek z badań, sprawdzeń lub czynności przewidzianych postępowaniem kwalifikacyjnym może skutkować odstąpieniem od prowadzenia tego postępowania.

§ 16.

1. Komisja kwalifikacyjna oceniając predyspozycje i przydatność kandydata do służby w WSI bierze również pod uwagę:
 - 1) wiek kandydata;
 - 2) poziom i kierunek wykształcenia;
 - 3) znajomość języków obcych;
 - 4) oceny i opinie z przebiegu odbytej służby w misjach pokojowych lub wojskowych strukturach międzynarodowych;
 - 5) oceny i opinie z przebiegu praktyki w jednostce wojskowej;
 - 6) umiejętność posługiwania się techniką informatyczną;
 - 7) posiadanie uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych.

2. O wynikach postępowania kwalifikacyjnego komisja kwalifikacyjna informuje kandydata.

§ 17.

W sprawach nieuregulowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

§ 18.

Rozporządzenie wchodzi w życie w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia.

MINISTER
OBRONY NARODOWEJ

WOJSKOWE SŁUŻBY INFORMACYJNE

ŚCIŚLE TAJNE

po wypełnieniu

Miejsce
na fotografię

KWESTIONARIUSZ OSOBOWY

Rok wykonania
zdjęcia

CZĘŚĆ I

L.p.	PYTANIE (ZAGADNIENIE)	ODPOWIEDŹ
1.	Imiona i nazwisko (imię używane podkreślić).	
2.	Imię ojca, imię i nazwisko rodowe matki.	
3.	Data i miejsce urodzenia.	
4.	Narodowość i obywatelstwo, poprzednie obywatelstwa (data i powód zmiany).	
5.	Poprzednio używane nazwiska i imiona (zmienione urzędowo lub w inny sposób, data i powód zmiany).	
6.	Używane pseudonimy (w przeszłości i obecnie), kiedy i przez kogo zostały nadane?	

7.	Stan cywilny.	
8.	Wykształcenie.	
9.	Zawód.	
10.	Aktualne miejsce służby lub pracy (pełna nazwa i adres korespondencyjny pracodawcy).	
11.	Adres korespondencyjny miejsca zameldowania na pobyt: <ul style="list-style-type: none"> • stały; • czasowy; ewentualnie faktycznego miejsca zamieszkania bez meldunku.	
12.	Numer telefonu kontaktowego: <ul style="list-style-type: none"> • służbowy; • prywatny; • inny. 	
13.	Stosunek do służby wojskowej. W przypadku przeniesienia do rezerwy: adres korespondencyjny WКУ i aktualny przydział mobilizacyjny.	
14.	Przebieg służby wojskowej, w tym udział w ćwiczeniach rezerwy: okresy, numery jednostek wojskowych.	

15.	<p>Dokumenty tożsamości:</p> <ul style="list-style-type: none"> - legitymacja żołnierza zawodowego; seria i nr oraz kiedy i przez kogo wydana; - dowód osobisty: seria i numer oraz kiedy i przez kogo wydany; - paszport (paszporty): seria i numer oraz kiedy i przez kogo wydany; - prawo jazdy: seria i numer, kategoria oraz kiedy i przez kogo wydane. 	
16.	<p>Posiadany pojazd (pojazdy): marka, numer rejestracyjny, rocznik, kolor, data nabycia oraz miejsce parkowania.</p>	
17.	<p>Przebieg nauki, w tym za granicą. Ukończona uczelnia, szkoła, kurs, okres nauki i ewentualnie uzyskany tytuł (uprawnienie).</p>	
18.	<p>Przebieg pracy zawodowej (służby) kandydata. Kolejne miejsca zatrudnienia, czasokres pracy oraz w każdym przypadku powód (powody) zmiany.</p>	

19.	Kolejne adresy zamieszkania – stałe i czasowe oraz okresy zameldowania.	
20.	Ważne wydarzenia w życiu osobistym – daty obchodzonych rocznic, wypadków losowych, itp.	
21.	<p>Proszę wymienić wszystkie swoje zobowiązania finansowe:</p> <ul style="list-style-type: none">• zaciągnięte kredyty (pożyczki):<ul style="list-style-type: none">- bankowe;- w innych instytucjach finansowych;- od osób fizycznych;• inne, np. alimentacyjne, <p>podając ich wysokość i termin spłaty (uregulowania).</p>	

22.	Czy był Pan (Pani) wzywany przez policję lub inny organ bezpieczeństwa – krajowy lub zagraniczny? Jeżeli tak, to przez jaki organ, kiedy i w jakich sprawach?	
23.	Czy był Pan (Pani) karany sędownie lub administracyjnie. Jeżeli tak, to: <ul style="list-style-type: none">• kiedy?• przez jaki sąd, kolegium lub urząd?• za jaki czyn (czyny)?• rodzaj i wymiar kary?	
24.	Przynależność do partii politycznych (organizacji społecznych, zawodowych).	

CZĘŚĆ II

25. Osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym.

Stopień pokrewieństwa	Imię, nazwisko, data i miejsce urodzenia	Obywatelstwo (obywatelstwa)	Zawód i miejsce pracy (nauki)	Przynależność do partii politycznych (organizacji społecznych).

26. Dane najbliższej rodziny kandydata (kandydatki), to jest:

- dzieci, rodziców i rodzeństwa;
- małżonki (małżonka) bądź partnerki (partnera) i jej (jego) dzieci, rodziców i rodzeństwa, z wyjątkiem osób wymienionych w punkcie 29.

Stopień pokrewieństwa	Imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, imię ojca, imię i nazwisko panińskie matki	Obywatelstwo (obywatelstwa)	Zawód i miejsce pracy (nazwa instytucji lub firmy i jej adres korespondencyjny)	Adres miejsca zamieszkania

C Z Ę Ś C III

27. Pobyty za granicą.

	Kraj (kraje) pobytu.	Kiedy nastąpił wyjazd i na jaki czas.	Charakter (służbowy czy prywatny?) i cel pobytu	Wydarzenia szczególne: wypadki losowe, interwencje policji lub innych służb państwa pobytu, utrata dokumentów, poznanie cudzoziemcy, itd.
Kandydat (kandydatka)				
Małżonka lub partnerka (małżonek lub partner)				

28. Krewni za granicą

	Imię i nazwisko krewnego	Stopień pokrewieństwa	Kraj pobytu, adres korespondencyjny i numer telefonu	Rok i okoliczności wyjazdu z Polski	Charakter i częstotliwość kontaktów
Kandydata (kandydatki)					
Małżonki lub partnerki (małżonka lub partnera)					

29. Kontakty z obywatelami, instytucjami i organizacjami innych państw – aktualne i byłe.

	Imię, nazwisko, rok urodzenia i zawód cudzoziemca lub nazwa zagranicznej organizacji bądź instytucji.	Płaszczyzna kontaktów (służbowa czy prywatna?)	Adres korespondencyjny cudzoziemca lub siedziby zagranicznej organizacji (instytucji).	Rok i okoliczności nawiązania kontaktu
Kandydat (kandydatka)				
Małżonka lub partnerka (małżonek lub partner)				

CZĘŚĆ IV

L.p.	PYTANIE (ZAGADNIENIE)	ODPOWIEDŹ
30.	Czy wcześniej ubiegał się Pan (Pani) o służbę (zatrudnienie) w wojskowych lub cywilnych służbach specjalnych, w tym policyjnych? Jeżeli tak, to kiedy, gdzie i z jakim efektem?	
31.	Z czyjej inspiracji aktualnie ubiega się Pan (Pani) o służbę w Wojskowych Służbach Informacyjnych?	
32.	Proszę podać motywy ubiegania się przez Pana (Panią) o służbę w Wojskowych Służbach Informacyjnych.	
33.	Czy posiada Pan (Pani) poświadczenie bezpieczeństwa? Jeżeli tak, to do jakiej klauzuli tajności, jego numer oraz kiedy i przez kogo zostało wydane?	
34.	Czy kiedykolwiek był Pan (Pani) poddany badaniu poligraficznemu (na prawdomówność, na tzw. „wykrywaczu kłamstw”)? Jeżeli tak, to kiedy i w związku z jaką sprawą?	
35.	Czy wyraża Pan (Pani) zgodę na badanie poligraficzne?	

CZĘŚĆ V*

L.p.	PYTANIE	ODPOWIEDŹ
1.	Czy trudno się Panu (Pani) zrelaksować w czasie wolnym od pracy?	
2.	Czy pali Pan (Pani) papierosy? Jeżeli tak, to czy trudność sprawia Panu (Pani) powstrzymanie się od palenia tytoniu w miejscach publicznych, w których obowiązuje zakaz palenia?	
3.	Czy został Pan (Pani) kiedykolwiek zatrzymany przez policję (w kraju lub zagranicą)?	
4.	Czy spotkał się Pan (Pani) kiedykolwiek z propozycją zakupu bądź zażycia narkotyków?	
5.	Czy narkotyki były powodem jakichkolwiek Pana (Pani) kłopotów?	
6.	Czy bierze Pan (Pani) udział w grach hazardowych (jeżeli tak, to jakich i jak często?)	
7.	Czy z powodu przegranej w grach hazardowych miał Pan (Pani) kiedykolwiek długi lub inne kłopoty?	
8.	Czy kiedykolwiek z własnej woli zażył Pan (Pani) szkodliwą dla zdrowia i życia dawkę leku?	

9.	Czy kiedykolwiek był Pan (Pani) leczony z powodu schizofrenii, depresji, nerwicy, padaczki, jadłowstrętu, choroby alkoholowej lub innych chorób mogących mieć potencjalny wpływ na przyszłą służbę w WSI?	
10.	Czy kiedykolwiek był Pan (Pani) skierowany do lekarza psychiatry: <ul style="list-style-type: none"> • przed osiemnastym rokiem życia; • po ukończeniu osiemnastego roku życia? 	
11.	Czy kiedykolwiek zażywał Pan (Pani) leki przeciwłękowe lub antydepresyjne? Czy zażywa Pan (Pani) regularnie lekarstwa? (Jeżeli tak, to jakiego typu i z jakiego powodu?) Czy spożywa Pan (Pani) alkohol? Jeżeli tak, to jak często? (okazjonalnie, często, nałogowo). Jak Pan (Pani) zachowuje się po spożyciu alkoholu?	
12.	Jakie posiada Pan (Pani) zainteresowania (niekoniecznie związane z wybranym zawodem)?	
13.	Czy kiedykolwiek należał Pan (Pani) do grupy nieformalnej (jakiej, kiedy, gdzie)?	
14.	Czy kiedykolwiek był Pan (Pani) szantażowany?	
15.	Czy utrzymuje Pan (Pani) kontakty z osobami o odmiennych preferencjach seksualnych. Jeżeli tak, to jaki jest charakter tych kontaktów?	
16.	Czy ma Pan (Pani) jakiś poważny problem rodzinny?	

17.	Czy ktoś z Pana (Pani) rodziny miał „kłopoty” z policją?	
18.	Czy często zdarza się Panu (Pani) „upiększać” swoje wypowiedzi poprzez dodawanie szczegółów niezgodnych z prawdą?	
19.	Czy w ciągu ostatnich dwóch lat okłamał Pan (Pani) w ważnych sprawach osobę, na której Panu (Pani) zależy?	
20.	Czy potrafi Pan (Pani) w niespodziewanych sytuacjach „na poczekaniu” wymyślić wiarygodną historyjkę?	
21.	Czy potrafi Pan (Pani) skutecznie wprowadzić kogoś w błąd?	

* Kandydat (kandydatka) nie jest zobowiązany do udzielenia odpowiedzi na wszystkie, zawarte w części V ankiety pytania, jednak fakt ten będzie brany pod uwagę w trakcie procedury weryfikacyjnej.

Wypełniony kwestionariusz osobowy kandydata nie podlega zwrotowi.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zamieszczonych w niniejszym kwestionariuszu w rozumieniu art. 7 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. nr 133, poz. 883 z późn. zm.)

Prawdziwość danych zawartych w kwestionariuszu stwierdzam własnoręcznym podpisem. Przyjmuję do wiadomości, że podanie nieprawdziwych albo niepełnych danych lub ich zatajenie może być powodem odmowy przyjęcia do służby w Wojskowych Służbach Informacyjnych.

_____, dnia _____

Czytelny podpis ankietowanego

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie dyspozycji art 38 ust. 3 ustawy z dnia o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr ... , poz. ...), który nakłada na Ministra Obrony Narodowej obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu i sposobu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego wobec kandydatów do służby w WSI, uwzględniającego czynności niezbędne do podjęcia decyzji dotyczącej osoby ubiegającej się o przyjęcie do służby oraz wzoru stosowanego kwestionariusza osobowego. Dotychczas kwestie te regulowane były przepisami wewnętrznymi WSI.

Z uwagi na fakt, że WSI są częścią Sił Zbrojnych RP kandydatami są przede wszystkim żołnierze zawodowi. Dobór kandydatów do służby spośród absolwentów uczelni cywilnych powinien uwzględniać ich przydatność określoną posiadanym wykształceniem. Ważnym wymogiem jest spełnianie przez kandydata rękojmi zachowania tajemnicy, określonej przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych w odniesieniu do tajemnicy państwowej.

Załączony do rozporządzenia wzór kwestionariusza osobowego jest bardziej rozbudowany. Przyczyną tego jest związana ze wzrostem migracji ludności trudność w ustaleniu z całą pewnością tożsamości kandydata oraz potrzeby związane z koniecznością ustalania wspomnianych jego predyspozycji i przydatności do służby. Kwestionariusz skonstruowany jest w oparciu również o wzory zagraniczne, przewidujące podobnie szerokie spektrum informacji zbieranych o kandydacie do wojskowych służb specjalnych.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje wzrostu kosztów z uwagi na fakt, że modyfikuje ono jedynie funkcjonujący już system typowania i naboru. Przewidywane koszty mieszczą się w budżecie MON.